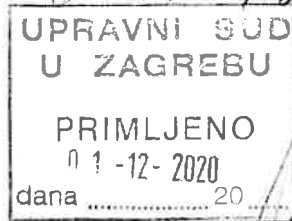

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-2469/19-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mire Kovačić, predsjednice vijeća, Biserke Kalauz i Dijane Vidović, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika specijaliste Josipa Petković, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja kojeg zastupa opunomoćenik odvjetnik u protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe radi rješavanja spora između korisnika i operatora, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-1155/18-11 od 19. ožujka 2019., na sjednici vijeća održanoj 7. listopada 2020.

p r e s u d i o j e

- I. Žalba se odbija i potvrđuje presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-1155/18-11 od 19. ožujka 2019.
- II. Tužitelj se odbija sa zahtjevom za priznavanje prava na trošak sastava žalbe.

Obrazloženje

Presudom Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-1155/18-11 od 19. ožujka 2019. odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/17-01/1343, urbroj: 376-05-18-2 od 5. ožujka 2018. (točka I. izreke). Točkom II. izreke odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora. Navedenom odlukom tuženika odbijen je zahtjev tužitelja protiv operatora javnih komunikacijskih usluga radi povrede odredaba pretplatničkog ugovora.

Tužitelj pobija presudu zbog bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava (članak 66. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS).

U žalbi u bitnom navodi da presuda sadrži brojne nedostatke u pogledu obrazloženja zauzetih stavova suda koji iznosi dokaze izvedene u postupku, ali ne obrazlaže svoje stavove kao ni razloge na kojima temelji iste. Smatra da obrazloženje presude ne sadrži činjenični dio iz kojega je razvidno što se sve odnosi na utvrđivanje relevantnih činjenica i pravni dio, dio u kojem se navode materijalno pravni propisi na osnovi kojih je donesena odluka. U tom pravcu navodi kako su njegovi prigovori interpretirani na način da se isti svode na dvije činjenice a to je da je tužitelj prilikom zaključenja pretplatničkog odnosa zatražio limit potrošnje i da nije zaprimio poruke o iskorištenosti paketa niti o prekomjernoj potrošnji. Pritom prvostupanjski sud svjesno zanemaruje okolnosti u kojima je ispunjen obrazac zahtjeva za zasnivanje

pretplatničkog odnosa i ugovora o kupnji uređaja uz obročnu otplatu. Ističe kako ispunjavanje obrasca zahtjeva za zasnivanje pretplatničkog odnosa i ugovora o kupnji uređaja uz obročnu otplatu ne predstavlja pregovaranje o sadržaju i smislu ugovora niti o sadržaju i smislu ugovornih odredaba, jer su zahtjev i ugovor bili unaprijed formulirani od trgovca te tužitelj kao potrošač nije imao utjecaja na njihov sadržaj. U tom pravcu citira odredbu članka 49. stavka 1. Zakona o zaštiti potrošača i smatra da je u konkretnoj situaciji neosnovan argument da mu je ostavljena mogućnost pregovaranja glede ugovornih odredbi. Dodatno ističe kako odredba unaprijed formuliranog ugovora je suprotna načelu savjesnosti i poštenja i uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja time što ga stavlja u nepovoljan položaj i zapravo mu nameće bezpogovorno prihvaćanje odredaba tako unaprijed formuliranog ugovora što svakako predstavlja kršenje prava njega kao potrošača. Tvrdi da uz zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa koji je potpisan od njegove strane nije uvršten limit potrošnje, unatoč njegovom inzistiranju, a prodajni predstavnik ga je doveo u zabludu tvrdeći da nije moguće prekoračiti limit. Stoga smatra da je prvostupanjski sud neosnovano odbio izvođenje dokaza njegovim saslušanjem i saslušanjem djelatnika poslovnice čime je došlo do povrede članka 33. stavka 5. ZUS-a, a vezano uz to i odredbe članka 220. Zakona o parničnom postupku koju odredbu citira, navodeći da je sud dao prednost načelu ekonomičnosti nasuprot načelu zakonitosti. Slijedom iznijetog došlo je do pogreške i nepotpunosti u utvrđivanju relevantnog činjeničnog stanja koje da je pravilno utvrđeno upućivalo bi na pogrešnu meritornu odluku. Predlaže da sud usvoji žalbu kao osnovanu, poništi prvostupanjsku presudu u točkama I i II izreke, sam otkloni nedostatke i presudom riješi pravnu stvar zbog bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava koje je počinio prvostupanjski sud. Traži i trošak sastava žalbe u ukupnom iznosu od 3.906,25 kn uvećano za dužnu pristojbu.

Tuženik u ostavljenom roku nije dostavio odgovoru na žalbu.

Zainteresirana osoba protivi se žalbenim razlozima i smatra da je prvostupanjska presuda donijeta na temelju potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja na koje je pravilno primijenjeno materijalno pravo i to odredbe Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga. Predlaže odbiti žalbu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu, kao i postupak koji joj je prethodio, u granicama razloga iznesenih u žalbi, u skladu s člankom 73. stavkom 1. ZUS-a, Sud nije utvrdio osnovanim žalbene razloge zbog kojih tužitelj pobija presudu, a ne postoje niti razlozi na koje pazi po službenoj dužnosti.

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, a uzimajući u obzir činjenice utvrđene u postupku prvostupanjski sud je utvrdio da je osporena odluka donesena u pravilno provedenom postupku te na temelju potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primjenu materijalnog prava. U obrazloženju presude suprotno tvrdnji tužitelja sud je izložio sve bitne činjenice koje proizlaze iz provedenih dokaza u postupku, te je s obzirom na utvrđeno činjenično stanje i relevantne propise naveo razloge zbog kojih je odio tužbeni zahtjev, odgovorivši pritom na sve tužbene navode. Time je suprotno tvrdnji tužitelja sud postupio u skladu s odredbom članka 60. stavka 4. ZUS-a.

U prosuđivanju dokaza provedenih u upravnosudskom postupku, sud nije našao uvjerljive i logički opravdane razloge za drugačiju pravnu i činjeničnu osnovu od one koja je utvrđena u postupku.

Uvidom u zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa koji je tužitelj zaključio dana 20. travnja 2017. za broj vidljivo je da je ugovorena tarifa Mobilni Internet XL

i koja sadrži 30 MB podatkovnog prometa. Nadalje iz tog zahtjeva utvrđeno je da je tužitelj osobno potpisao zahtjev kao i da nije ugovorio limit podatkovne potrošnje te je svojim potpisom na zahtjevu potvrdio da u cijelosti prihvaća opće uvjete poslovanja uvjete korištenja odabranih usluga i cjenik a koji se obvezao da će preuzeti na službenoj internetskoj stranici Nadalje, je sud utvrdio nakon uvida u dokumentaciju koja prileži spisu predmeta (CDR zapis SMS poruka) proizlazi detaljni ispis svih obavijesti o iskorištenom podatkovnom prometu iz tarife koje su poslana i isporučene na broj počevši od 14. srpnja 2017. u 23:20:15 pa nadalje sa datumima i vremenu potrošnje podatkovnog prometa a 31. srpnja 2017. u 12:43:05 poslana je poruka da zbog naglog porasta potrošnje unutar 24 sata bit će aktivirane zabrane podatkovnog prometa radi zaštite od zlouporabe sa uputom za dodatne informacije. U skladu sa tako utvrđenim činjeničnim stanjem sud je imajući u vidu odredbe članka 24. stavka 1. i odredbu članka 27. stavka 3. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga ("Narodne novine", 154/11., 149/13., 82/14., 24/15. i 42/16.) koje citira u obrazloženju, osnovano utvrdio da nije našao greške u postupanju operatora vezano uz njihove obveze koje su propisane navedenim odredbama Pravilnika. Stoga je i prema ocjeni ovoga Suda pravilno osporavano rješenje tuženika ocijenjeno zakonitim.

Sud zbog toga žalbene navode smatra neosnovanim i bez utjecaja na drugačije rješavanje predmetne upravne stvari. Naime, ono što je u predmetnom upravnom sporu bitno a to je da je na temelju materijalnih dokaza utvrđeno da je tužitelj zaključenjem pretplatničkog odnosa za broj ugovorio tarifu Mobilni Internet XL koja sadrži 30 GB podatkovnog prometa te da pri potpisivanju tog pretplatničkog odnosa nije ugovorio limit podatkovne potrošnje a kako to nedvojbeno proizlazi iz materijalnih dokaza u spisu. Također je neosnovan prigovor tužitelja odnosno pozivanje na odredbu članka 49. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine", 41/14., 110/15., 14/19.) koja je i prema mišljenju ovoga suda neprimjenjiva jer je tužitelj prije potpisivanje pretplatničkog ugovora bio dužan pročitati te eventualno upozoriti trgovca na eventualni nedostatak pojedinih ugovornih odredaba odnosno ukoliko trgovac nije prihvatio njegove prigovore vezano uz limit potrošnje tužitelj nije trebao potpisom prihvatiti takav ugovor. Neosnovan je također i prigovor tužitelja vezano uz odbijanje izvođenja predloženih dokaza te je sud u potpunosti suglasan s razlozima koji su dati u obrazloženju presude.

Prema mišljenju ovoga Suda obrazloženje pobijane presude sadrži razumne i dostatne razloge koji opravdavaju njezino donošenje i koji ujedno otklanjaju sumnju da bi ta presuda bila rezultat arbitrarnog postupanja odnosno sudske samovolje. Ostali žalbeni navodi nisu od odlučnog značenja (članak 75. stavak 4. ZUS-a), te sud iste nije uzeo u obzir prilikom donošenja presude.

Trebalo je stoga na temelju odredbe članka 74. stavka 1. i članka 79. stavka 4. ZUS-a odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu 7. listopada 2020.

Predsjednica vijeća
Mira Kovačić, v.r.

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Primljeno: 07.12.2020., 09:14 h		
Klasifikacijska oznaka.	Ustrojstvena jedinica.	
034-07/18-01/61	376-08	
Uredžbeni broj.	Prilozi:	Vrijednost.
437-20-08	0	

Za točnost otpremljenosti ovlaštenu službenik

d2592704